

Euroopan parlamentin jäsenten toimikausi on viisi vuotta.

Nykyisen parlamentin kausi on puolivälissä, ja niissä merkeissä pantiin tammikuussa toimeen joukkojen uudelleenryhmitys.

Kaikki tehtävät jaettiin uudelleen, mutta niin, että useimmat edustajat jatkoivat vanhoissa hommissaan.

Paikat ryhmien koon mukaan

Parlamenttityön perusyksiköitä ovat *poliittiset ryhmät*. Suurin osa parlamentin 785 jäsenestä kuuluu johonkin ryhmään. Ryhmän voi perustaa 20 jäsentä kuudesta maasta.

Uusin parlamenttiryhmä *Identiteetti, traditio ja suvereniteetti* (ITS), jossa on 20 jäsentä, koostuu äärikansallisista ja muukalaisvihamielisistä oikeistolaisista mepeistä. Heille ryhmän muodostaminen kävi mahdolliseksi Romanian ja Bulgarian jäsenyyden myötä ryhmän muodostamiseen tarvittavan maalukumäärän täytyessä. Sitä kautta *äärioikeistolaiset* mepit pääsevät entistä suuremmassa määrin osallisiksi parlamentin taloudellisista resursseista.

Yksittäisille jäsenille työt jaetaan poliittisten ryhmien kautta. Mitä isompi on ryhmä, sitä enemmän sillä on jaettavaa. Kaikki tärkeimmät tehtävät menevät isojen ryhmien edustajille, ja isoissa ryhmissä ne menevät isojen maiden edustajille.

Jaon perustana d'Hondt-järjestelmä

Tehtävien jaon perustana on ns. d'Hondt-systeemi.

Sen mukaan joukkoon kuuluvien ryhmittymien jäsenten kokonaismäärä jaetaan ensin yhdellä, sitten kahdella, kolmella, neljällä ja niin edelleen, ja tehtävät jaetaan sitten ryhmittymien kesken näiden suhdelukujen perusteella.

Suomalaiset joutuvat tyytymään vähään

Euroopan kansanpuolueen (EPP-ED) ryhmässä on 277 jäsentä

Siinä on 4 suomalaista kokoomuksen edustajaa.

Suomalaiset ovat EPP:n 18. suurin kansallinen ryhmä. Isoilla kansallisilla ryhmillä on d'Hondt-järjestelmän mukaan monta valintavuoroa ennen suomalaisten ensimmäistä vuoroa, joka tulee vasta numerolla 58. Sitä ennen on 57 kiinnostavinta tehtävää jaettu.

Sosialidemokraattiseen (englannin ja ranskan kielillä sosialistiseen) ryhmään kuuluu 3 suomalaista SDP:n jäsentä.

Suomalaiset ovat demarien 17. suurin ryhmä. Tiukan d'Hondt-järjestelmän mukaan suomalaisten ensimmäinen valintavuoro tulee numerolla 54.

Pienille maille kompensoidaan usein ryhmän pienuus joillakin myönnytyksillä, eikä ihan kaikessa mennä d'Hondtin mukaan.

Valintojen nokkimisjärjestys saa kuitenkin kuulostamaan kovin ontolta puheet siitä, että vain suurten ryhmien kautta suomalaiset voivat vaikuttaa.

Pienessä vara parempi

Pienen maan edustaja pääsee helpommin pienessä kuin suuressa ryhmässä puhumaan koko ryhmänsä nimissä ja saamaan ryhmänsä sisällä raportteja valmisteluunsa.

Kun ryhmät käyttävät koosta riippumatta saman ajan ryhmäkokouksiin, suuren ryhmän sisäisissä kokouksissa puheenvuoron saaminen on paljon vaikeampaa kuin pienessä.

Pienessä ryhmässä ei meppi huku suureen massaan, ja oikeiston ja sosialidemokraattien välisessä kauhun tasapainossa jompi kumpi suurista saattaa liittoutua pienempien ryhmien kanssa - näiden ehdoilla.

Koordinaattoreiden rooli

Hierarkkisen jaon ulkopuolella on europarlamentissa tehtäviä, joissa mepit voivat "edetä urallaan" ohi d'Hondt-järjestelmän pistejaon.

Jokainen parlamenttiryhmä valitsee oman luottamushenkilönsä eli koordinaattorin vastaamaan ryhmän politiikasta kussakin valiokunnassa. Hän edustaa ryhmää *koordinaattoreiden kokouksessa*, jossa johdetaan valiokuntatyötä.

Koordinaattorilla on asiallisesti paljon tärkeämpi tehtävä kuin esimerkiksi valiokunnan varapuheenjohtajilla, mikä virka on pelkkä muodollisuus. Kun mepit kuitenkin haluavat muodollista valtaa, jokaiseen valiokuntaan valittiin vuoden vaihteen uutuutena *neljäs varapuheenjohtaja*.

.

Niin saatiin ryhmissä enemmän jaettavaa ja useampi itseensä tyytyväinen meppi.